

Kolmannella valitusperusteella väitetään, että valituksenalainen tuomio on kumottava, koska asetuksen 1290/2005 31 artiklan 1 ja 2 kohtaa, asetuksen 1306/2013 52 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja delegoidun asetuksen N:o 907/2014 12 artiklan 1–6 kohtaa tulkittiin ja sovellettiin virheellisesti ja koska komission asiakirjoista VI/5330797 ja C(2015) 3675 final/8-6-2015 ilmeneviä suuntaviivoja ei noudatettu, koska perusteluvelvollisuus laiminlyötiin (SEUT 296 artikla), koska näytön esittämistä koskevia säännöksiä sovellettiin virheellisesti (sellainen todistustaakan jako, josta seurasi Helleenien tasavallalle ylivoimainen näyttövelvollisuus (probatio diabolica)), ja koska venire contra factum proprium -periaatetta (kielto toimia oman aiemman menettelyn vastaisesti), ne bis in idem -periaatetta ja yleistä suhteellisuusperiaatetta tulkittiin ja sovellettiin virheellisesti. Lisäksi valituksenalaisen tuomion perustelut olivat valittajan mukaan riittämättömät ja ristiriitaiset.

Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 26.2.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-295/18, Kreikka v. komissio, 19.12.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou ja E. Krompa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin ottaa sen valituksen tutkittavaksi ja kumooa unionin yleisen tuomioistuimen 19.12.2019 asiassa T-295/18 antaman tuomion, jolla hylättiin Helleenien tasavallan 7.5.2018 nostama kanne 27.2.2018 annetusta täytäntöönpanopäätöksestä 2018/304/EU, hyväksyy edellä mainitun kanteen ja kumooa komission päätöksen siltä osin kuin unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettiin varainhoitovuosia 2011–2014 koskevien valvontatoimenpiteiden seurauksena Helleenien tasavallan (bruttomäärältään) yhteensä 17 869 131,75 euron menot (rahoitusvaikutus 14 857 076,98 euroa), jotka aiheutuivat ja ilmoitettiin maatalousrahaston osalta toimenpiteiden 125A, 321 ja 322 (bruttomäärä 15 631 043,52 euroa ja rahoitusvaikutus 12 618 988,75 euroa) sekä toimenpiteen 123A (määrä 2 238 088,23 euroa) yhteydessä, ja maataloustukirahaston osalta aiheutuneet 588 103,59 euron menot.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kuuteen valitusperusteeseen. Ensimmäiset viisi valitusperustetta koskevat maaseuturahastosta myönnettävään rahoitukseen tehtyjä oikaisuja.

Ensimmäinen valitusperuste liittyy asetuksen (EU) 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen, kanteen kohdetta ja kannekirjelmän liitettä A23 koskevaan väärinymmärrykseen ja valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuuteen ja virheellisuuteen.

Toisella valitusperusteella väitetään, että valituksenalainen tuomio on kumottava perustelujen puutteellisuuden, ne bis in idem -periaatteen virheellisen tulkittamisen ja soveltamisen ja sen, ettei unionin yleinen tuomioistuin työjärjestyksen 76 artiklan vastaisesti lausunut Helleenien tasavallan perustelusta, jonka mukaan komissio oli loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Kolmannella valitusperusteella väitetään, että valituksenalaisessa tuomiossa sovellettiin virheellisesti asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 75 artiklaa, asetuksen (EY) N:o 1974/2006 43 artiklaa sekä asetuksen (EY) N:o 65/2011 artiklaa, koska kolmas kanneperuste hylättiin riittämättömän ja virheellisin perustein.

Neljäs valitusperuste koskee SEUT 296 artiklan, luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen 908/2014 36 ja 40 artiklan kanssa, virheellistä tulkintaa ja soveltamista sekä valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuutta, virheellisyyttä ja ristiriitaisuutta komission väitettyä suhteellisuusperusteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevan väitteen hylkäämisen osalta.

Viidennellä valitusperusteella moititaan sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin työjärjestyksen 76 artiklan vastaisesti lausunut Helleenien tasavallan väitteestä, jonka mukaan komissio oli loukannut suhteellisuusperiaatetta toimenpiteitä 321, 322 ja 123A koskevien rahoitusoikaisujen soveltamisen osalta.

Maataloustukirahastosta rahoitettaviin menoihin sovellettua oikaisua koskevien perustelujen hylkäämisen osalta valittaja esittää kuudennen valitusperusteen, joka koskee SEUT 296 artiklan mukaisen perusteluvollisuuden laiminlyöntiä, tiivistelmäraportin ottamista huomioon vääristyneessä muodossa ja perustelujen puutteellisuutta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 27.2.2020 – Puolan tasavalta v. PL Holdings Sàrl

(Asia C-109/20)

(2020/C 161/52)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja vastaaja: Puolan tasavalta

Kantaja ja vastaaja: PL Holdings Sàrl

Ennakkoratkaisukysymys

Seuraako SEUT 267 ja SEUT 344 artiklasta, siten kuin niitä on tulkittu asiassa Achmea,⁽¹⁾ että jäsenvaltion ja investoijan välinen välityssopimus on pätemätön – kun investointisopimuksessa on välityslauseke, joka on pätemätön sen perusteella, että sopimuksen on tehnyt kaksi jäsenvaltiota –, kun jäsenvaltio luopuu vapaaehtoisesti esittämästä väitteistä toimivallasta sen jälkeen, kun investoija on pannut vireille välimiesmenettelyn?

⁽¹⁾ Tuomio 6.3.2018 (asia C-284/16, Achmea, EU:C:2018:158).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 28.2.2020 – M. A. v. Belgian valtio

(Asia C-112/20)

(2020/C 161/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: M. A.

Vastapuoli: Belgian valtio